

การศึกษาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้น
โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์*

ปิยะพร รัตมีฉาย¹
ธนาภัสสร์ สานธิรักษ์²

(วันที่รับบทความ: 28 พฤศจิกายน 2568; วันที่แก้ไขบทความ: 18 ธันวาคม 2568; วันที่ตอบรับบทความ: 19 ธันวาคม 2568)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 2) เปรียบเทียบความสามารถการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงคู่เทียบเสียง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการออกเสียงคำศัพท์โดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนจำนวน 18 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน และค่าประสิทธิภาพระหว่างเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงมีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 93.80/89.50$
 2. ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ ด้านวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.87) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านชุดแบบฝึกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ
- คำสำคัญ:** การออกเสียงภาษาอังกฤษ, คู่เทียบเสียง, ชุดแบบฝึกหัดการออกเสียง

*วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2568

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, E-mail: roseapple_piya2000@outlook.com
(Corresponding Author)

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, E-mail: thanaphat.so@nsru.ac.th

The Study of English Vocabulary Pronunciation Words to Initial Consonant Words by Using Minimal Pairs Vocabulary Sets for the First Year Vocational Education at Nakhon Sawan Vocational College*

Piyaporn Ratsamichai¹

Thanaphat Sonthirak²

(Received: November 28, 2025; Revised: December 18, 2025; Accepted: December 19, 2025)

Abstract

The objectives of this research were to: 1) study and determine the effectiveness of minimal-pair pronunciation practice sets for the first year vocational certificate students, 2) compare the pronunciation ability of English vocabulary with initial consonants before and after learning through minimal-pair reading practice sets, and 3) examine students' satisfaction with pronunciation learning using minimal-pair reading practice sets. The sample group in this research consisted of 18 students and was selected by using purposive sampling. The instruments in this research included 1. the lesson plans, 2. the assessment test of English pronunciation, and 3. the satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test for dependent samples, and the efficiency index.

The research findings were as follows:

1. The minimal pairs practice set had an efficiency of $E1/E2 = 93.80/89.50$.

2. The pronunciation ability of English vocabulary with initial consonants for the first year vocational certificate students through minimal-pair reading practice sets was found that the post-test scores were higher than the pre-test scores statistically significant at the .05 level.

3. The students' overall satisfaction with learning pronunciation through minimal-pair practice sets was at a high level ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.76). When considering each aspect, the highest average score was for the teacher ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77), followed by the measurement and evaluation was at a high level ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.87), and the lowest level was the practice set with a high level ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.88), respectively.

Keywords: English Pronunciation, Minimal Pairs, Pronunciation Practice Sets

*Thesis for the Master of Arts Program in English Language Teaching, Nakhon Sawan Rajabhat University, 2025

¹Master of Arts students in English Language Teaching, Nakhon Sawan Rajabhat University, E-mail: roseapple_piya2000@outlook.com
(Corresponding Author)

²Assistant Professor, Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University,
E-mail: thanaphat.so@nsru.ac.th

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน โดยเฉพาะในสายงานทางด้านธุรกิจและการตลาด การที่บุคคลมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ในประเทศไทยมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่พบว่ามีพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษหลายตัวที่ไม่สามารถเทียบเสียงในภาษาไทยได้ และเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษยังมีความผิดปกติกว้างขวางกว่าเสียงสระ (Hautrakul and Kaewpaitul, S., 2015, pp. 75-88)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ สาขาวิชาการตลาด เป็นหนึ่งในสถาบันที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการตลาดของนักเรียน แต่ยังคงพบว่ามีนักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้น การใช้แบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง (Minimal Pair) ถือเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับในการพัฒนาการออกเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้คำศัพท์ที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกัน แต่มีความแตกต่างในพยัญชนะต้น เป็นการฝึกให้นักเรียนแยกแยะเสียงที่ใกล้เคียงกันได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในระดับอาชีวศึกษา ผู้เรียนยังมีความยากลำบากในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (Playlek, 2011, pp. 52-57) พื้นฐานที่สำคัญของความสำเร็จของการฟังและการพูดเกี่ยวข้องกับ “การออกเสียง” โดยตรง การที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น โดยพื้นฐานแล้วเกิดจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีที่เสียงบางเสียง ในภาษาที่สอง (L2) เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาแม่ (L1) ผู้พูดจึงมีแนวโน้มที่จะใช้เสียงในภาษาแม่ที่คล้ายคลึงกันในการออกเสียงเหล่านั้น การแทรกแซงของภาษาแม่ส่งผลต่อการใช้ภาษาในระดับเสียง (Phonological Level) มากกว่าระดับคำหรือระดับประโยค (Morphological and Syntactic Levels) ทำให้นักเรียนไม่สามารถแยกแยะรับรู้เสียงและการออกเสียงที่ถูกต้อง โดยผู้เรียนมักใช้ลักษณะเสียงที่มีในภาษาไทยแทนการออกเสียงในภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและวิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงของนักเรียนให้ชัดเจนเพื่อการพัฒนาปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การสำรวจและศึกษาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ โดยใช้แบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและพัฒนาทักษะการออกเสียงให้กับนักเรียน ผู้สอนจึงหาวิธีการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัดคู่เทียบเสียงให้นักเรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์คู่ (Minimal Pairs) เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงที่ถูกต้อง พูดออกเสียงถูกต้อง ตามหลักการออกเสียงให้กับนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น และนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเองสู่อาชีพและการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการออกเสียงคำศัพท์โดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. การออกเสียงภาษาอังกฤษ

ฮอร์นบี้ (Hornby, 2000) ได้นิยามการออกเสียงหรือ pronunciation ตามพจนานุกรม New Oxford Advanced Learner's Dictionary สองความหมาย ความหมายที่ 1 คือ วิธีที่ภาษาใดภาษาหนึ่ง หรือ คำใด คำหนึ่ง หรือเสียงใดเสียงหนึ่งถูกเปล่งออกมา ความหมายที่ 2 คือ วิธีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเปล่งเสียงคำของภาษาใดภาษาหนึ่งออกมา การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 เสียงหลัก คือ เสียงสระและเสียงพยัญชนะ ซึ่งเสียงสระในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 21 เสียง แบ่งออกเป็นเสียงเดี่ยว (Monophthongs) 12 เสียง และเสียงประสม (Diphthongs) 9 เสียง และเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 24 เสียง

การออกเสียง หรือ Pronunciation คือ การผสมเสียงเป็นคำ และผสมคำเป็นประโยค และมีหลักใหญ่ ๆ ที่ต้องปฏิบัติอยู่ 4 ประการ คือ 1) การทำเสียงต่าง ๆ แต่ละเสียงในภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง 2) การผสมเสียงนั้น ๆ เข้าเป็นคำ 3) การลงเสียงหนักให้ตรงพยางค์ในคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์ และ 4) การใช้จังหวะหนักเบาและเสียงสูงต่ำในวลี และประโยคได้อย่างถูกต้อง โดยมีหลักการออกเสียงได้แก่ การกลายเสียงของคำ (Change in Pronunciation) การออกเสียงตามที่สะกด (Spelling Pronunciation) การออกเสียงที่เป็นมาตรฐาน (Standard Pronunciation) และหลักสัทศาสตร์ (Phonetic Principles) (Suwannapan, 2010, pp. 30-31)

สรุปได้ว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ วิธีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเปล่งเสียงคำของภาษาใดภาษาหนึ่งออกมาโดยยึดหลักความถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ ที่อยู่ในรูปแบบต่างกัน ได้แก่ การกลายเสียงของคำ การออกเสียงตามที่สะกดและการออกเสียงที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวเป็นปัจจัยที่ ส่งเสริมให้มีทักษะการพูดที่คล่องขึ้น

2. สรีรศาสตร์

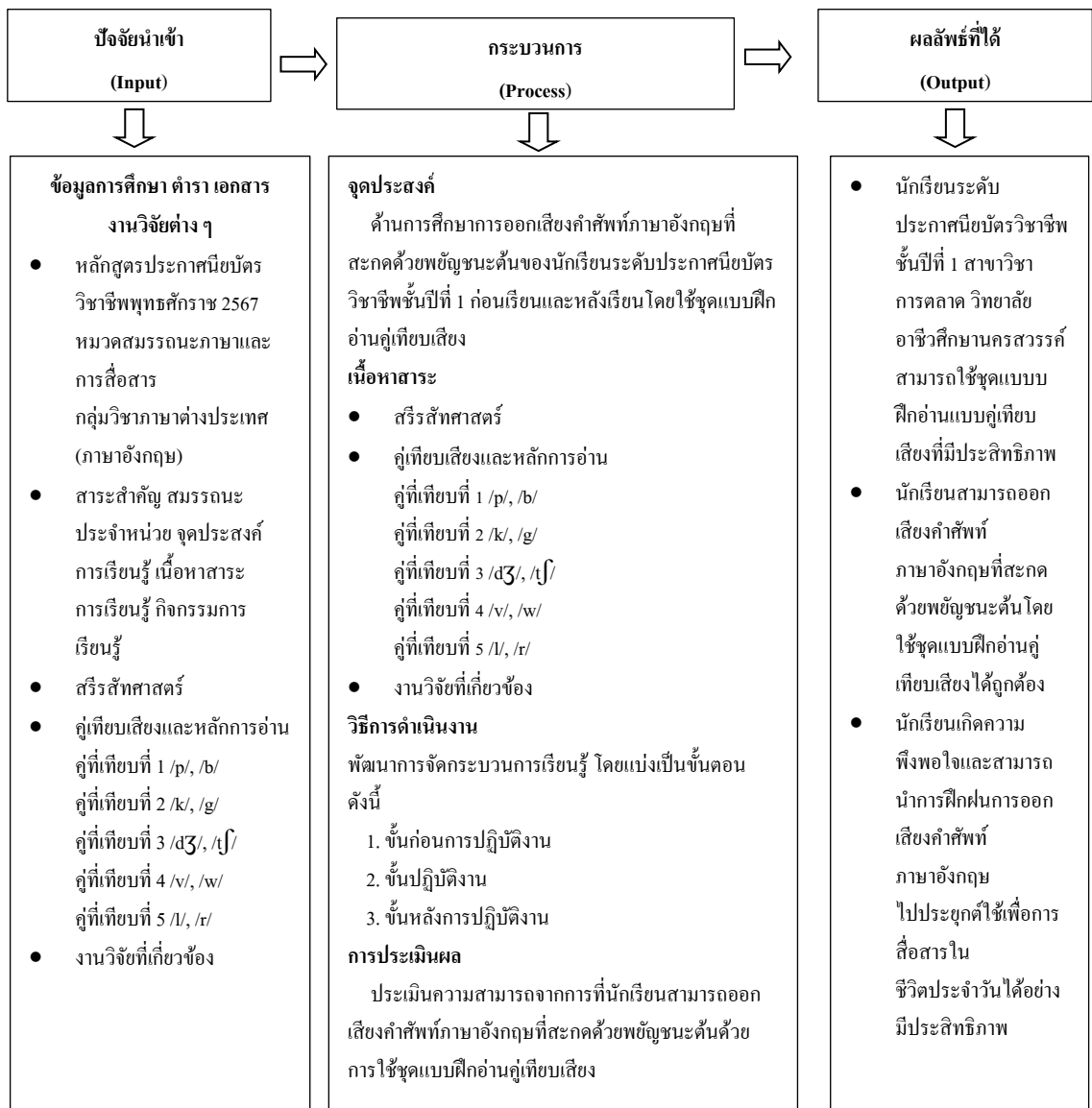
Naksakun (1998, pp. 1-20) ให้ความหมายว่า สรีรศาสตร์ หมายถึง การเรียนรู้เรื่องเสียงพูดในภาษาหนึ่ง ๆ ที่มีเสียงแตกต่างกันไป แต่ละเสียงมีลักษณะการออกเสียงและตำแหน่งที่เกิดเสียงต่างกัน Tauycharoen (1996) กล่าวถึงสรีรศาสตร์ว่า เป็นการศึกษากลไกที่ใช้การเปล่งเสียงพูด อวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการพูด กระบวนการออกเสียง กระบวนการเปล่งเสียง ตลอดจนเสียงประเภทต่าง ๆ ที่เกิดจากอวัยวะที่ใช้ในการพูด ปัญหาการออกเสียงพยางค์ Chaipa (2005, pp. 46-47) ได้กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษโดยกล่าวถึงปัญหาการออกเสียงพยางค์เดียวกันพยางค์ ภาษาไทยมีเสียงพยางค์เดียวกันพยางค์ 21 เสียง แต่เมื่อเทียบกับภาษาอังกฤษแล้ว ภาษาอังกฤษมีเสียงพยางค์ที่ไม่มีในภาษาไทยถึง 9 เสียง ได้แก่ [g/, /v/, /θ/, /z/, /t/, /f/, /ʒ/, /dʒ/, /r/]

Charunrot (2009, pp. 23-35) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประยุกต์ใช้ความรู้ทางสรีรศาสตร์ในการออกเสียง ต้องใช้อวัยวะส่วนใดในการออกเสียงอย่างไร เมื่อผู้เรียนภาษาออกเสียงผิดเราสามารถบอกเขาได้ว่าเขาควรบังคับอวัยวะในช่องปากของเขาอย่างไรจึงจะได้เสียงที่ต้องการ Boonprom (2008, pp. 12-28) กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับวิธีการออกเสียงตามหลักสรีรศาสตร์ หากผู้พูดใช้อวัยวะในการออกเสียงถูกต้องตามตำแหน่งฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงเปิดช่องลมในระดับที่กำหนดจะสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง Renard (1971) และ Leon (1969) กล่าวว่า หลักการทางสรีรศาสตร์เน้นวิธีการใช้อวัยวะในการเปล่งเสียง มุ่งสอนเสียงในระดับหน่วยเสียงเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาในการแก้ปัญหาการออกเสียงที่มีประสิทธิภาพและได้ผลอย่างรวดเร็ว

3. คู่เทียบเสียงและหลักการอ่าน

Likhitrattanaporn (2010) กล่าวว่า คู่เทียบเสียง เป็นหลักการทางภาษาศาสตร์ที่ใช้เพื่อวิเคราะห์หาหน่วยเสียงสำคัญของภาษาที่สามารถแยกความหมายของคำได้ ความเหมือนและความแตกต่างของหน่วยเสียงนำมาใช้ในการสอนคู่เทียบเสียงซึ่งสามารถทำได้โดยนำคำในภาษามาเปรียบเทียบโดยให้สิ่งแวดล้อมที่เหมือนกัน คู่ของคำในภาษาใด ๆ ที่ต่างกันด้วยองค์ประกอบทำเพียงลักษณะเดียว เช่น เสียง สระ ต่างกัน เสียงพยางค์ต้นต่างกัน เสียงตัวสะกดต่างกัน แล้วก็ทำให้ความหมายต่างกัน การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีพยางค์ต้นเหล่านี้มีความแตกต่างกันและเมื่อศึกษาจะช่วยให้สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยางค์ต้นตามคู่เทียบเสียง ได้แก่ คู่เทียบเสียง และหลักการอ่าน /p/, /b/, /k/, /g/, /dʒ/, /tʃ/, /v/, /w/, /l/, /r/

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้างต้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยแสดงผังแผนภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประเภทของงานวิจัย

การศึกษารอกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณแบบ one group pre-post-posttest design

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเป็นนักศึกษา จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 4 เครื่องมือ ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง 2) ชุดแบบฝึกการอ่านออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) 3) แบบทดสอบคู่เทียบเสียง (Pre-Test/Post-Test) 4) แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบการทดลองแบบกลุ่มทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pre-test Post-test Design)

2. ขั้นทดลอง

1) การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบคู่เทียบเสียงจำนวน 10 ข้อ ได้ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อเก็บข้อมูลที่สำหรับวิเคราะห์

2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง /p/, /b/, /k/, /g/, /dʒ/, /tʃ/, /v/, /w/, /l/, /r/ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

3) ชุดแบบฝึกการอ่านออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pairs)

4) การทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบเดียวกับก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

5) การเก็บข้อมูลความพึงพอใจจากแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ มาตรา 5 ระดับ Likert Scales และรวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนหลังการทดสอบหลังเรียน

6) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อน-หลัง รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้

3. ขั้นสรุป

1) สรุปผล อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
2. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจต่อการออกเสียงคำศัพท์โดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
4. วิเคราะห์ความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วย t-test (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษารองการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ มีผลสรุปสำคัญ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

1.1 ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงมีประสิทธิภาพทั้งในด้านกระบวนการเรียนรู้ (E1) และผลลัพธ์หลังเรียน (E2) โดยค่าประสิทธิภาพในแต่ละบทเรียนอยู่ในระดับสูง (86.7% – 99.4% สำหรับ E1 และ 80.0% – 96.1% สำหรับ E2)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียง

1.2 นักเรียนมีพัฒนาการด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในทุกบทเรียน โดยบทเรียนที่นักเรียนทำได้ต่ำที่สุดก่อนเรียนคือคู่เสียง /l/ and /r/ (54.4%) แต่หลังเรียนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นสูงสุด (เพิ่มขึ้น 25.6%) และการฝึกออกเสียงคู่เสียงที่คล้ายกันและไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทย เช่น /v/–/w/ และ /l/–/r/ เป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียนในช่วงแรก แต่สามารถพัฒนาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อมีการฝึกซ้ำและเปรียบเทียบเสียงอย่างเป็นระบบ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาคความพึงพอใจต่อการออกเสียงคำศัพท์โดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงในระดับ “เหมาะสมมาก” ถึง “มากที่สุด” โดยเฉพาะในด้านครูผู้สอนที่ได้รับคะแนนสูงสุด แสดงถึงความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนและสื่อการเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

จากผลการวิจัยพบว่า ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งในด้านการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (E1) และผลลัพธ์หลังเรียน (E2) โดยแต่ละบทมีค่าประสิทธิภาพ E1 อยู่ระหว่าง 86.7% – 99.4% และ E2 อยู่ระหว่าง 80.0% – 96.1% ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกสามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมายของบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Fraser (2001) และ Hewings (2004) ที่เน้นความสำคัญของการออกเสียงอย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ ซึ่งมีผลต่อความเข้าใจในการสื่อสาร และช่วยเสริมสร้างทักษะการพูดรวมถึงความมั่นใจของผู้เรียน นอกจากนี้ แบบฝึกยังมีลักษณะเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) และใช้การเปรียบเทียบเสียงเป็นคู่ (Minimal pairs) ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์เสียง ส่งผลให้สามารถจำแนกเสียงที่คล้ายกันได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ Hancock (2003) ที่สนับสนุนการฝึกฟังและพูดโดยใช้เทคนิคเปรียบเทียบเสียงที่คล้ายคลึงกันเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงอย่างเป็นระบบ

2. วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียง

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจนในทุกบทเรียน โดยเฉพาะบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับเสียงที่ยาก เช่น /l/-r/ และ /v/-w/ โดยคู่เสียง /l/-r/ มีพัฒนาการมากที่สุด เพิ่มขึ้นถึง 25.6% แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสามารถปรับปรุงการออกเสียงได้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อธิบายได้จากแนวคิดเรื่อง อิทธิพลของภาษาแม่ (L1 Interference) ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะหรือเปล่งเสียงที่ไม่มีอยู่ในระบบเสียงของภาษาแม่ได้อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตาม การฝึกซ้ำและกิจกรรมเปรียบเทียบเสียงในชุดแบบฝึก ซึ่งออกแบบอย่างเป็นระบบ ช่วยลดข้อจำกัดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับข้อค้นพบของ Ur (2000) และงานวิจัยของ Tansanit (2013), Chanklay (2014, pp. 22-35), และ Promprasert (2015, pp. 56-68) ที่ระบุว่า คู่เสียงเหล่านี้เป็นจุดอ่อนของผู้เรียนไทย และจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีเป้าหมาย โดยเฉพาะเสียงที่ไม่มีในภาษาแม่ เช่น /θ/, /ð/, /ʃ/, /ʒ/, /dʒ/

ซึ่งตรงกับกลุ่มเสียงที่ผู้วิจัยใช้แบบฝึกข้อมูลในประเทศเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Swan & Smith (2001: unpagged) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนไทยมักประสบปัญหาในการออกเสียงเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทย โดยเฉพาะเสียงกักเสียดแทรก เช่น /ʃ/, /ʒ/ หรือเสียงพ่น เช่น /θ/, /ð/ ที่มักถูกแทนด้วยเสียงที่ใกล้เคียงในภาษาแม่ นอกจากนี้ งานวิจัยในต่างประเทศยังสนับสนุนผลการวิจัยนี้อย่างชัดเจน เช่น Derwing and Rossiter (2002, pp. 155-166) ที่ระบุว่าผู้เรียนภาษาที่สอง (ESL learners) มักใช้กลวิธีหลีกเลี่ยงเสียงที่ยากหรือพูดซ้ำเพื่อปกปิดข้อบกพร่องในการออกเสียง ขณะที่ Yao (2008) และ Eckstein (2007, pp. 45-62) พบว่าผู้เรียนที่มีการฝึกกลั่นเนื้อพูด การสังเกตข้อผิดพลาดของตน และการได้รับคำแนะนำเฉพาะด้าน จะสามารถพัฒนาการออกเสียงได้ดีขึ้น ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า การฝึกแบบ “เปรียบเทียบเสียง” เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างการรับรู้เสียงจำแนก (Discriminative listening) และลดอิทธิพลของภาษาแม่อย่างได้ผล

3. วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการออกเสียงคำศัพท์โดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านคู่เทียบเสียง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดแบบฝึกอยู่ในระดับ “เหมาะสมมาก” ถึง “มากที่สุด” โดยเฉพาะในด้านของครูผู้สอน ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด แสดงถึงความพึงพอใจต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และการออกแบบแบบฝึกที่ตอบโจทย์ผู้เรียน ความพึงพอใจนี้สะท้อนถึงบทบาทสำคัญของครูผู้สอนในการอธิบาย ชี้แนะ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ อีกทั้งชุดแบบฝึกยังได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบ มีลำดับเนื้อหาชัดเจน ใช้เสียงตัวอย่างประกอบ และมีแบบฝึกหัดฝึกซ้ำที่สามารถติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2008) ที่ระบุว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน และยังสนับสนุนโมเดลของ Keller's ARCS Model ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ Attention (ความสนใจ), Relevance (ความเกี่ยวข้อง), Confidence (ความมั่นใจ), และ Satisfaction (ความพึงพอใจ) ซึ่งแบบฝึกในงานวิจัยนี้สามารถตอบสนองได้ครบถ้วน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรพัฒนาชุดแบบฝึกหัดออกเสียงแบบคู่เทียบเสียงสำหรับพยัญชนะต้นและสระภาษาอังกฤษที่นักเรียนไทยมักประสบปัญหาเพิ่มเติม เพื่อให้ชุดแบบฝึกมีความครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการออกเสียงของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ควรบูรณาการเทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันการออกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือสื่อมัลติมีเดียอื่น ๆ ร่วมกับชุดแบบฝึกหัด เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและยกระดับประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน

4. สถานศึกษาอาจจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น การแข่งขันออกเสียงภาษาอังกฤษ หรือเวทีแสดงทักษะการออกเสียง เพื่อกระตุ้นความสนใจและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนและแสดงศักยภาพของตน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เพิ่มกลุ่มตัวอย่าง: ควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ หรือสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถนำไปอ้างอิงได้ในวงกว้างมากขึ้น

2. ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการออกเสียง: ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการออกเสียงของนักเรียน เช่น เจตคติในการเรียนรู้ แรงจูงใจ สภาพแวดล้อม หรือวิธีการเรียนรู้ส่วนบุคคล

3. ประเมินผลในระยะยาว: ควรมีการศึกษาติดตามผลในระยะยาว เพื่อประเมินว่าทักษะการออกเสียงที่ได้รับการพัฒนาด้วยชุดแบบฝึกหัดนี้มีความคงทนและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้มากน้อยเพียงใด

4. เปรียบเทียบกับวิธีการสอนอื่น: ควรมีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัดนี้กับวิธีการสอนออกเสียงแบบอื่น ๆ เพื่อหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาทักษะการออกเสียงของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- Boonprom, C. (2008). Using the Principles of Phonetics to Develop Pronunciation in Language Learners. *English Academic Journal*, 4(1), 12-28. (In Thai).
- Chaipa, K. (2005). Problems in Pronunciation of English Consonants among Thai Learners. *Journal English Studies*, 10(1), 46-47. (In Thai).
- Chanklay, M, B. (2014). Development of English Pronunciation in Students Marketing Program. *Journal of Educational Research*, 11(1), 22-35. (In Thai).
- Charunrot, C. (2009). Benefits of Applying Physiological Knowledge to Pronunciation. *Journal of Language and Communication*, 5(2), 23-35. (In Thai).
- Derwing, T. M. and Rossiter, M. J. (2002a). ESL Learners' Perceptions of Their Pronunciation Needs and Strategies. *System*, 30(2), 155-166.
- Eckstein, G. T. (2007). *A Correlation of Pronunciation Learning Strategies with Spontaneous English Pronunciation of Adult ESL Learners*. Unpublished Master Dissertation, Brigham Young University.

- Fraser, H. (2001). *Teaching Pronunciation: A Handbook for Teachers and Trainers*. Canberra: Department of Education, Training and Youth Affairs.
- Hancock, M. (2003). *English Pronunciation in Use: Intermediate*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hautrakul, P. and Kaewpaitul, S. (2015). Students' English Pronunciation Thai: Problems and Solutions. *Journal of Language and Communication*, 10(4), 75-88. (In Thai).
- Hewings, M. (2004). *English Pronunciation in Use. Advanced Book with Answers and Downloadable Audio*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hornby, A. S. (2000). *Oxford Advanced Learner's Dictionary*. Oxford: Oxford University Press.
- Leon, P. (1969). *Phonetic Articulation and Teaching*. London: Academic Press.
- Likhitrattanaporn, W. (2010). *Teaching Language according to Linguistics*. Bangkok: Srinakharintarawiroth University Press.
- Naksakun, K. (1998). Physiological Phonetics. *Thai Journal of Physiology*. 1(1), 1-20. (In Thai).
- Playlek, T. (2011). Factors Affecting English Speaking Performance of Second-Year Students in the English Program, Faculty of Education, Rajabhat Universities in Bangkok. *Journal of Research and Development*, 7(3), 52-57. (In Thai).
- Promprasert, C. (2015). Training Difficult English Consonants for Thai Students. *Journal of Language and Communication*, 7(3), 56-68. (In Thai).
- Renard, J. (1971). *Articulatory Phonetics Principles*. Paris: Press Universitaire.
- Suwannapan, S. (2010). *Improving English speaking skills of Mathayom 5 students using prepared lessons*. (Master's thesis, M.Ed., Silpakorn University, Nakhon Pathom. (In Thai).
- Tansanit, T. (2013). *A study of English consonant pronunciation ability among Matthayom 3 students at Ban Pong Wittayakhom School*. Independent study, M.Ed., Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom. (In Thai).
- Tauycharoen, P. (1996). *Study of the Mechanisms Used in Producing Speech Sounds*. Bangkok: Thammasart University.
- Ur, P. (2000). *A Course in Language Teaching: Practice and Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Yao, K. (2008). Review of Self-Efficacy: A New Trend in Organizational Behavior. *Journal of Management*, 5(5), 463.
